

over de danske Statsbaner til en billigere Fragt end den, det tilsvarende Gods kan befordres til fra en Station i Danmark til en anden. Det var for visse Godsklassers Vedkommende en meget betydelig Forskel, den kunde i visse Tilfælde løbe stærkt i Vejret og naa nær op til det dobbelte, altsaa saaledes, at danske Godsforsendere kom til at betale op imod det dobbelte, eller i alt Fald betydeligt mere end de tyske Godsforsendere, der sendte samme Klasse Gods over den samme Strækning. Med andre Ord, et hamborgsk eller et andet tysk Firma, som sender Varer et godt Stykke op i Jylland, blev ved selve Forskellen mellem Godstaksterne for det danske og udenlandske Gods overmaade stærkt favoriseret paa Bekostning af f. Eks. et københavnsk Firma, der sendte de tilsvarende Varer over til den samme By i Jylland. Det er et Forhold, som er ganske urimeligt, og som kun kan virke i høj Grad til at hemme den danske Industris Konkurrenceedygtighed overfor Udlandet, virke til at skabe et kunstigt Pres overfor den indenlandske Industri til Gavn for den udenlandske Industri og en kunstig Konkurrence for den indenlandske Handel overfor den udenlandske. Vi ønske fra socialdemokratisk Side ikke at begunstige den danske Industri ved kunstig Beskyttelse, vi ønske det blandt andet ikke af den Grund, at vi tro, at Industrien har de bedste Udviklingsbetingelser, naar den gradvis uden for voldsomme Overgange kan komme ind under den internationale frie Konkurrence. Men vi ønske lige saa lidt — det vil jeg gerne stærkt betone her — at give den udenlandske Industri en begunstiget Særstilling paa det indenlandske Marked paa Bekostning af det hjemlige Erhvervsliv. Saaledes har altsaa Forholdet været hidtil. I Efteraaret 1908 blev der saa vedtaget en Tillægsoverenskomst til den internationale Godstarif, men saa vidt jeg har kunnet se, rører den i ingen Henseende ved det bestaaende Misforhold.

Nu kommer altsaa den højtærede Regering og forelægger et Forslag til nye Godstakster, som vil stille de danske Produkter endnu mere ugunstigt i Konkurrencen med de fremmede. Forslaget lægger en Forøgelse, som ikke er saa helt lille, paa Vognladningstaksterne, men denne Forøgelse vil indtil videre kun komme til at ramme det Gods, der passerer fra et Punkt til et andet i Danmark, men ikke det, der passerer fra Tyskland over den danske Grænse ind i

Danmark. Det vil ramme det danske Firma, som sender sine Varer et andet Sted hen i Danmark, men det tyske Firma, som sender sine Varer herop, vil ikke komme til at bære denne Forøgelse, men indtil videre kun komme til at betale de gamle billige Fragter, som ere beregnede paa et Grundlag saa langt tilbage som Taksterne fra 1896. Spørgsmaalet blev sidste Aar fremdraget i Landstinget, og den højtærede Trafikministers Forgænger erklærede, at Sagen var under Behandling, og han haabede, at man allerede inden Udgangen af 1910 skulde være i Stand til at faa tilvejebragt en Overenskomst, som indarbejdede de nye Tariffer i den mellemrigske Godstrafik-Overenskomst. Det er, saa vidt jeg ved, ikke blevet Tilfældet, og nu er 1910 dog for nogen Tid siden udløbet. Jeg vilde gerne bede den højtærede Trafikminister om Oplysning desangaaende, hvor vidt man er med dette Arbejde, og hvilke Resultater der kan ventes. Men selv om det sker, selv om vi f. Eks. i dette Foraar eller paa et andet Tidspunkt faa sluttet en saadan ny Overenskomst, vil det jo være paa Basis af Tariffen af 1908, altsaa den hidtil gældende Tarif, og saa staa vi straks efter Vedtagelsen af dette Lovforslag ved en fornyet Ulighed til Gunst for den udenlandske Konkurrence og til Skade for det danske Erhvervsliv, og det vil tage lang Tid, inden vi kunne faa dette Forhold ændret. I Bemærkningerne til Lovforslaget hedder det, at det vil tage lang Tid inden vi kunne faa gennemført Takstforhøjelsen i Forbindelsen med Udlandet. „Man har Erfaring for, at der hertil kræves aarelange Forhandlinger“. Det er en i høj Grad trøsterig Udsigt, som her er aabnet danske erhvervsdrivende, baade Industri og Handel, at de som Følge af dette Lovforslag i Aarevis skulle stilles ugunstigt overfor Konkurrencen med Udlandet, som direkte favoriseres gennem de Takster, der betales paa de danske Statsbaner, og det paa et Tidspunkt, hvor der i Forvejen hersker en stærk Depression i det danske Næringsliv. Alene dette Træk synes jeg er fældende for det fremsatte Lovforslag. Imidlertid, Staten vil have Penge, og da den høje Regering finder, at Statsbanerne efter dens Mening ikke give et tilstrækkeligt Nettoudbytte, lægger den paa Taksterne uden Hensyn til, for det første, om de nye Takster overhovedet ville give nogen væsentlig Indtægtsforøgelse, og for det andet, hvor meget der kan blive trampet ned under Vejs. Nettoindtægten